

ÖTÖSTŐ: JELI JÓZSEF

ÖTÖSTÉS IDEJE: 1980

TART.: VISSZAMARADT EMLÉK

1 lap

Földrajzi mutató: GÖLLE

Statisztika: XXVII

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRKÖZS

ÁTVEVETVE AZ EÖTS. LTK. 4347-es TÉTELE ALÓL

VISSZAMARADT EMLÉK

Inám pusztán jártam és ezt láttam.
A régi pusztán negyven év multán
Az egykori kastély elburjázott részén
A régi harangláb széteső, mert rokkant lábakon áll.
A kifaragott görcsös szétterpesztett haranglábban
a balta, a fejsze nyomait az idő elgyalulta.
A bütykös akácfa, amelyből faragták
már régen lehullatta a termését.
Erős lábon áll, de azért támogatásra szüksége van,
nehogy eltörjön.
A harangláb tetőzete dirib-darab, hasított deszkából
van összetákolva.
Tanulatlan mesterember szerszámainak a nyomait viseli.
Bizony a hosszú, kegyetlen évek az aggastyán
szakállas haranglábát sem kimélték meg.
A táj szégyenfoltja.
A puszta a történelmi sorsforduló idején úgy kiürült
mintha járvány pusztította volna.
A harangláb kötele elernyed, fonnyadt,
több helyen keléses, varancsos.
Minden pillanatban várható, hogy a kötele elszakad.
De a harang susogó hangon, alázatosan megkondul
És emlékeztet a régi cselédvilágra.
Bizony, hogy keserű, hűvös, fagyos a sorsa.
Rekedt kongását már senki sem hallja.
Ha itt ember megfordul, csak megnézi és megy tovább.
Mégvannak számlálva napjai.
Beteg, de nem fertőző, itt járvány már nem pusztít.
A pusztító viharban egyedül háborog.
Ha meg is kondul, senki sem figyel rá.
Végszükségben, megkötözve egyedül áll.
De hogy mire vár, azt senki sem tudja.

Jeli József
P é c s